

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 20S/407/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5011200911
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Juraj Krupa
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5011200911.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, v konaní pred senátom zloženom z predsedu senátu Juraja Krupu a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, XXX XX D. G., právne zastúpený Lion Law Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Horná 32, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanému: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom 29. augusta 8-10, Bratislava, IČO: 30 807 484, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 12190-2/2011-BA zo dňa 19.01.2011, takto jednomyseľne

rozhodol:

Krajský súd v Žiline rozhodnutie žalovaného č. 12190-2/2011-BA zo dňa 19.01.2011 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. a vec v r a c i a správneho orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100,09 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Sociálna poisťovňa, pobočka Banská Bystrica rozhodnutím č. 300-1166/2010-4 zo dňa 25.10.2010 vo veci nároku na náhradu za bolesť rozhodla, že žalobca má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 09.11.2003, ktoré sa priznalo v sume 779,73 € určenej podľa Vyhlášky Ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti, Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. 32/1964 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov. V odôvodnení Sociálna poisťovňa (ďalej len SP), pobočka Banská Bystrica uviedla, že pri posudzovaní nároku na náhradu za bolesť vychádzala z listinných dokladov, ktoré sú uvedené v odôvodnení. Týmito sú Oznámenie poistenej udalosti zo dňa 06.04.2004 vyhotovené zamestnávateľom AuREX TRADE, s.r.o. Banská Bystrica, záznam o úraze zo dňa 10.11.2003, protokol o vyšetrení príčin ťažkého pracovného úrazu spísaný Inšpektorátom práce Banská Bystrica 28.11.2003, stanovenie rozsahu zodpovednosti na vzniku škody zo dňa 16.08.2004, posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 31.10.2008, lekárske správy predložené poškodeným, kontrola bodového hodnotenia pracovného úrazu pre účely náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa 08.10.2010. Podľa § 111 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. ak sa zodpovedný zamestnávateľ alebo právnická osoba podľa osobitného predpisu (§ 214 až 215 Zákonník práce a Zákonník práce podľa § 196 ods. 3 ZP) neustanovuje inak, poškodený má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume určenej podľa rozsahu zodpovednosti zodpovedného zamestnávateľa so zohľadnením miery zavinenia poškodeného. Zodpovedný zamestnávateľ po zohľadnení zavinenia poškodeného v rozsahu 40 % určil rozsah svojej zodpovednosti na 60 %. Na základe týchto údajov preukázaných zodpovedným zamestnávateľom sa znižuje suma náhrady za bolesť na sumu 23.490,- Sk odpovedajúcu rozsahu zodpovednosti zodpovedného zamestnávateľa so zohľadnením miery zavinenia poškodeného.

Voči uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodoval žalovaný správny orgán rozhodnutím č. 12190-2/2011-BA zo dňa 19.01.2011, ktorý odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a potvrdil rozhodnutie SP, pobočka Banská Bystrica. V odôvodnení uviedol, že náhrada za bolesť bola určená ako súčin bodov 625,5 a hodnoty jedného bodu 60,- Sk, t.j. v sume 39.150,- Sk. Zodpovedným v prípade poškodeného je zamestnávateľ. O vyšetrení príčin ťažkého pracovného úrazu žalobcu bol dňa 28.11.2003 spísaný protokol o vyšetrení príčin ťažkého pracovného úrazu Inšpektorátom práce Banská Bystrica, ktorý zistil nedostatky na strane postihnutého E. B., ktoré boli uvedené pod bodom 1 písm. a). Je teda nutné konštatovať, že k úrazu došlo priamym konaním postihnutého B. a vodiča Ing. B., čo vo svojich výpovediach plne potvrdzujú. Zo záznamu o úraze zo dňa 10.11.2003 na druhej strane v časti: Čo zranený robil nesprávnym alebo nebezpečným spôsobom a ktorý predpis - normu svojim konaním porušil vyplýva, že zranený bez upozornenia vodiča neočakávaným spôsobom vstúpil do jazdenej dráhy súvajúceho vozidla. Zamestnávateľ v zápise zo dňa 16.08.2004 o Stanovení rozsahu zodpovednosti E. B. za vznik škody uviedol, že poškodený ako vedúci zamestnanec hrubo porušil bezpečnostné predpisy. Na základe týchto skutočností stanovil rozsah zodpovednosti poškodeného v rozsahu 40 %. Z vyššie uvedených dôvodov s pouk. na § 196 ods. 2 písm. a) zák. č. 311/2001 Z.z. (Zákonník práce) a § 111 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. pobočka na základe údajov preukázaných zodpovedným zamestnávateľom o stanovení rozsahu zodpovednosti na strane poškodeného vo výške 40 % znížila sumu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o mieru jeho zavinenia. V podanom odvolaní právny zástupca odvolateľa nesúhlasil so znížením náhrady o sumu zodpovedajúcu miere zavinenia poškodeného vo výške 40 %. SP nerozhoduje samostatne o otázke rozsahu zodpovednosti za vzniknutú škodu. SP si môže sama (avšak nemusí) v konaní o nároku na úrazovú dávku podľa § 198 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. urobiť úsudok kladný alebo záporný o predbežnej otázke, ktorou je aj miera zavinenia na vzniku pracovného úrazu, ale po prijatí zákona s účinnosťou od 01.01.2004 naďalej platí Zákonník práce, ktorý upravuje vzťah medzi zamestnancom a zamestnávateľom, ako aj zodpovednosť zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze (§ 195 ZP), do ktorého SP nie je oprávnená vstupovať. Ústredie sa stotožnilo s výškou miery zavinenia na strane poškodeného v rozsahu 40 %, ktorú určil zamestnávateľ, nakoľko poškodený ako vedúci zamestnanec hrubým spôsobom porušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tým, že pri vyprostovaní vozidla vstúpil bez oznámenia vodičovi za motorové vozidlo, čím svojim zavinením porušil § 14 ods. 1 písm. a) zák. č. 330/1996 Z.z. Tieto skutočnosti boli právnenému zástupcovi odvolateľa na ústnom pojednávaní dňa 06.12.2010 vysvetlené s tým, že poškodený si môže uplatniť nárok na odškodnenie pracovného úrazu priamo návrhom podľa § 80 písm. b) O.s.p. na splnenie si povinnosti zamestnávateľa uhradiť mu škodu v ním vyčíslenej sume. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovaný ako odvolací orgán dospel k záveru, že odvolanie poškodeného je dôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu, v ktorej žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného č. 10853-2/2001-BA zo dňa 19.01.2011 vo vzťahu k úrazovej dávke za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj rozhodnutie žalovaného č. 12190-2/2011-BA zo dňa 19.01.2011 rozhodujúce o úrazovej dávke bolestného. Konanie o prieskume rozhodnutia žalovaného č. 12190-2/2011-BA zo dňa 19.01.2011 bolo uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/16/2011-77 zo dňa 01.08.2011 vylúčené na samostatné konanie a je predmetom súdneho konania vedeného pod sp. zn.20S/407/2011.

V žalobe žalobca uviedol tieto žalobné body. Žalovaný znížil v zmysle príslušnej vyhlášky vypočítané nároky o sumu zodpovedajúcu miere zavinenia žalobcu 40 %, pričom pri určení miery zavinenia vychádzal výlučne z údajov preukázaných zamestnávateľom, a to vo forme jeho prehlásenia, t.j. bez akéhokoľvek preukázateľného dokazovania. Podľa názoru žalobcu nebolo možné vychádzať výlučne z údajov preukázaných zamestnávateľom, a to vo forme jeho prehlásenia alebo potvrdenia zamestnávateľa z tohto dôvodu, že tento má opačný záujem na výsledku sporu ako žalobca. Z pohľadu žalobcu je neprijateľný a nezákonný spôsob rozhodovania bez akéhokoľvek preukázateľného a preskúmateľného dokazovania, keď v krajnom prípade zo situácie, že by zamestnávateľ svojim potvrdením určil nulovú mieru spoluúčasti, by pri danom spôsobe rozhodovania nemusel za škodu na zdraví zamestnávateľ zodpovedať vôbec. Ďalej žalobca rozoberá teoretické predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu vzniknutú pracovným úrazom na strane zamestnávateľa a tvrdí, že dôkazné bremeno pri zbavení sa zodpovednosti je na strane zamestnávateľa, v zmysle ktorého má zamestnávateľ v konaní o náhradu škody z pracovného úrazu povinnosť tvrdiť a preukázať, že škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojim zavinením porušil právne alebo ostatné predpisy k zaisteniu

bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci bol s nimi riadne oboznámený a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na protokol IP BB, v ktorom je uvedený výpočet nedostatok zo strany zamestnávateľa, ktoré mali priamy vplyv na spôsobenie škody žalobcovi. Jedným z nich je i správanie zamestnanca zamestnávateľa Ing. Z. B.. Zamestnávateľ v konaní pred SP nijako nepreukázal existenciu liberačných dôvodov, ktoré by ho čo i len čiastočne zbavovali zodpovednosti za spôsobenú škodu. Taktiež nijako nepreukázal, z akých skutočností vychádzal pri určení miery zodpovednosti žalobca za spôsobenú škodu a prečo ju určil práve na 40 %. SP si v konaní o nároku na úrazovú dávku môže, avšak nemusí, aj sama urobiť úsudok o predbežnej otázke, ktorá v tomto konaní nepochybne môže byť aj otázka zodpovednosti zamestnávateľa za škodu vzniknutú pracovným úrazom. SP preto o tejto otázke samostatne nerozhoduje, ale konanie preruší až do času, kedy sa o tejto otázke rozhodne, pričom na začatie takého konania môže dať sama podnet. SP je následne viazaná rozhodnutím súdu o tejto otázke (rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 65/2006). Tento podnet by správny orgán mohol dať v zmysle § 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, a to v prípade, že existuje rozpor medzi tvrdeniami sporových strán o výške spoluzavinenia na spôsobenej škode. Žalobca vidí pochybenie žalovaného v skutočnosti, že pri posúdení spornej otázky sa plne stotožnil s tvrdeniami zamestnávateľa, a to bez uskutočnenia ďalšieho dokazovania. Keďže v rozhodnutí chýbajú úvahy, ktorými sa riadil pri určení konečnej miery spoluzavinenia žalobcu, rozhodnutie je nepreskúmateľné. V rozhodnutí je i zmätočné, pretože žalovaný v odôvodnení uvádza, že SP-ústredie ako odvolací orgán dospela k záveru, že odvolanie poškodeného je dôvodné a preto rozhodla tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia, hoci v samotnom výroku rozhodnutia odvolanie žalobcu bolo zamietnuté.

Žalovaný sa k veci vyjadril podaním zo dňa 13.05.2011. Uviedol, že z údajov preukázaných zodpovedným zamestnávateľom o stanoví rozsahu zodpovednosti na strane žalobcu vo výške 40 % vychádzajúc z protokolu IP Banská Bystrica žalobca znížil sumu náhrady za bolesť o mieru jeho zavinenia a taktiež i náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 40 %. Po podaní odvolania v rámci odvolacieho konania pobočka uskutočnila dňa 06.12.2010 ústne pojednávanie, na ktoré pozvala právneho zástupcu žalobcu za účelom jeho oboznámenia sa s podkladmi k žiadosti. Spornou skutočnosťou zostala miera výšky zavinenia žalobcu na vznik jeho pracovného úrazu. Tvrdenie právneho zástupcu, že SP-ústredie aj pobočka vychádzali pri určení tejto miery len z údajov preukázaných zamestnávateľom bez akéhokoľvek preukázateľného dokazovania nie je pravdivé, nakoľko najdôležitejším dokladom preukazujúcim porušenie predpisov o bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci bol protokol IP Banská Bystrica. Z výsledkov tohto protokolu vychádzal aj zamestnávateľ pri stanovení výšky miery zavinenia. Preto sa ústredie stotožnilo s výškou miery zavinenia na strane žalobcu v rozsahu 40 %, ktorú určil zamestnávateľ. Žalobca, ani jeho právny zástupca nedoložili žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie miery zavinenia žalobcu na vzniku jeho pracovného úrazu. Preto žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 247 a nasl. O.s.p. v medziach stanovených v žalobe v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p., pričom zistil, že dôvody uvedené v žalobe sú dôvodné a napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. z nasledujúcich dôvodov:

Z pripojeného správneho spisu vyplýva, že SP, pobočka Banská Bystrica vyžiadala si od zamestnávateľa všetky listinné dôkazy potrebné na posúdenie nároku poistenca SP na úrazovú dávku, a to na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 99 zák. č. 461/2003 Z.z., medzi ktorými bol i listinný dôkaz Stanovenie rozsahu zodpovednosti E. B. za vznik škody zo strany jeho zamestnávateľa firmy AuREX TRADE, s.r.o., Kukučínova 20, Banská Bystrica, podľa ktorého zamestnávateľ stanovil rozsah zodpovednosti E. B. na 40 %. Súčasťou listinných dôkazov je i protokol IP Banská Bystrica zo dňa 28.11.2003 o vyšetrení príčin ťažkého pracovného úrazu žalobcu, z ktorého vyplýva, že boli zistené nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany postihnutého E. B., zo strany zamestnávateľa AuREX TRADE, s.r.o. Banská Bystrica a zo strany inej osoby - Ing. Z. B., vodiča. Tiež boli zistené iné nedostatky, ktoré nemajú príčinnú súvislosť s udalosťou.

Po vydaní prvostupňového správneho rozhodnutia SP, pobočka Banská Bystrica vo veci podal odvolanie žalobca, z ktorého vyplýva, že nesúhlasí s určenou mierou jeho zavinenia na pracovnom úraze v

rozsahu 40 %, z ktorej vychádzal prvostupňový správny orgán, keď znížil nárok na úrazovú dávku o 40 %. Po podaní odvolania prvostupňový správny orgán predvolal právneho zástupcu žalobcu na ústne pojednávanie, o ktorom bola spísaná zápisnica zo dňa 06.12.2010. Právny zástupca poškodeného bol oboznámený s ust. § 111 ods. 2 zákona o sociálnom poistení s odkazom na Zákonník práce. Do podania odvolania SP nebolo známe, že poškodený nesúhlasí s mierou zavinenia určenou zamestnávateľom, keď už bolo vo veci vydané rozhodnutie o dávke úrazového poistenia - úrazovej rente v roku 2005, ktorá bola taktiež znížená o mieru zavinenia poškodeného určenú zamestnávateľom a proti tomuto rozhodnutiu sa poškodený neodvolal, zníženie dávky nenamietal. Podľa názoru prvostupňového orgánu ak poškodený nesúhlasí s mierou zavinenia, môže podať voči zamestnávateľovi žalobu na súd, lebo ide o pracovno-právny spor. Rozhodovanie patrí podľa § 7 ods. 1 O.s.p. do právomoci súdov. Po dobu súdneho konania by konanie o odvolaní vedené v SP bolo prerušené. Právny zástupca poškodeného sa vyjadril, že vec musí prejednať s klientom a telefonicky oznámi ďalší postup. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že právny zástupca žalobcu dňa 15.01.2011 telefonicky oznámil SP, pobočka Banská Bystrica, že návrh na súd o určenie výšky miery zavinenia zatiaľ podávať nebude.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 99 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania druhostupňového správneho rozhodnutia (19.1.2011) poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu (zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia).

Podľa § 110 ods. 2 citovaného zákona nárok na úrazové dávky nevzniká, ak sa zamestnávateľ alebo právnická osoba podľa osobitného predpisu 61) celkom zbaví zodpovednosti za poškodenie zdravia alebo smrť poškodeného podľa osobitného predpisu.

Podľa § 111 ods. 2 citovaného zákona, ak sa zamestnávateľ alebo právnická osoba podľa osobitného predpisu sčasti zbaví zodpovednosti za poškodenie zdravia alebo za smrť poškodeného podľa osobitného predpisu (§ 196 ods. 2 zák. č. 311/2001 Z.z.) a osobitný predpis (§ 196 ods. 3 zák. č. 311/2001 Z.z.) neustanovuje inak, poškodený má nárok na úrazovú dávku s výnimkou pracovnej rehabilitácie a rekvalifikácie v sume určenej podľa rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa alebo právnickej osoby podľa osobitného predpisu (§ 214 až 216 zák. č. 311/2001 Z.z.) zníženého o mieru zavinenia poškodeného.

Podľa § 2 zák. č. 461/2003 Z.z. sociálne poistenie podľa tohto zákona je

a) nemocenské poistenie ako poistenie pre prípad straty alebo zníženia príjmu zo zárobkovej činnosti a na zabezpečenie príjmu v dôsledku dočasnej pracovnej neschopnosti, tehotenstva a materstva,

b) dôchodkové poistenie, a to

1. starobné poistenie ako poistenie na zabezpečenie príjmu v starobe a pre prípad úmrtia,

2. invalidné poistenie ako poistenie pre prípad poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v dôsledku dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu poistenca a pre prípad úmrtia,

c) úrazové poistenie ako poistenie pre prípad poškodenia zdravia alebo úmrtia v dôsledku pracovného úrazu, služobného úrazu (ďalej len "pracovný úraz") a choroby z povolania,

d) garančné poistenie ako poistenie pre prípad platobnej neschopnosti zamestnávateľa na uspokojovanie nárokov zamestnanca a na úhradu príspevkov na starobné dôchodkové sporenie nezaplatených zamestnávateľom do základného fondu príspevkov na starobné dôchodkové sporenie,

e) poistenie v nezamestnanosti ako poistenie pre prípad straty príjmu z činnosti zamestnanca v dôsledku nezamestnanosti a na zabezpečenie príjmu v dôsledku nezamestnanosti.

Podľa § 198 ods. 1 citovaného zákona ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne týmto rozhodnutím viazaná; inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

Podľa odseku 2 cit. zákonného ustanovenia organizačná zložka Sociálnej poisťovne si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kto spáchal trestný čin, priestupok, správny delikt, alebo o osobnom stave fyzickej osoby, ak patrí o ňom rozhodovať súdu.

Konanie podľa zák. č. 461/2003 Z.z. je upravené v tretej časti zákona.

Podľa § 195 ods. 1 citovaného zákona v znení neskorších predpisov organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

Podľa § 196 ods. 1 citovaného zákona dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ako dôkaz použiť výpoveď svedkov, ktorých pred výpoveďou poučí o ich povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčať a o právnych následkoch nepravdivej výpovede.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu, ak je na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia účastník konania, fyzická osoba alebo právnická osoba zúčastnená na konaní, ktorí majú listiny, ktoré môžu byť dôkazom, sú povinní na výzvu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne tieto listiny predložiť.

Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia ako dôkaz možno použiť tlačené produkty alebo fotografické produkty výpočtovej techniky, mikrografickej techniky a inej podobnej techniky namiesto originálu listiny, podľa ktorého boli vyhotovené.

Podľa ods. 6 citovaného zákonného ustanovenia účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

Podľa ods. 7 citovaného zákonného ustanovenia Organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

Podľa § 209 ods. 1 citovaného zákona rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa vydáva písomne, ak tento zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými

právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Krajský súd v Žiline zastáva právny názor, že skutkový stav akéhokoľvek správneho rozhodnutia a teda i rozhodnutia vydaného podľa zák. č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, musí byť riadne preukázaný. Konkrétne zák. č. 461/2003 Z.z. v § 195 ods. 1 stanovuje, že organizačná zložka SP pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci a na ten účel obstaráť potrebné podklady na rozhodnutie. V zmysle § 209 ods. 1 citovaného zákona rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci. V konkrétnej veci prvostupňové správne rozhodnutie vychádzalo z podkladov zhromaždených týmto správnym orgánom, tieto listinné dôkazy vyhodnotilo a vzhľadom na to, že v čase vydania prvostupňového rozhodnutia nebolo prvostupňovému orgánu známe, že žalobca rozporuje mieru svojej zodpovednosti za škodu, vychádzal pri zohľadnení zavinenia poškodeného na pracovnom úraze z určenia rozsahu zodpovednosti E. B. za vznik škody, ktoré predložil zamestnávateľ žalobcu zo dňa 16.08.2004. Avšak proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie zo strany žalobcu, kde rozporoval mieru svojho zavinenia na pracovnom úraze a preto druhostupňový správny orgán, už vedomý si tejto spornej veci, podľa názoru súdu, nemohol bez ďalšieho dokazovania vydať rozhodnutie o odvolaní. V štádiu konania po podaní odvolania totiž nebol vo veci riadne zistený skutočný stav, pretože medzi zamestnancom a zamestnávateľom zostala sporná miera zodpovednosti zamestnávateľa za vznik škody v súvislosti vzhľadom na spornú mieru zavinenia poškodeného. Pritom táto predbežná otázka má priamy vplyv na rozhodnutie vo veci samej, keďže podľa § 111 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. poškodený má nárok na úrazovú dávku s výnimkou pracovnej rehabilitácie a rekvalifikácie v sume určenej podľa rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa zníženého o mieru zavinenia poškodeného. Ak teda medzi zamestnancom a zamestnávateľom zostala miera zavinenia poškodeného a z toho vyplývajúci rozsah zodpovednosti zamestnávateľa sporným, nebol v tomto štádiu konania v zmysle § 209 ods. 1 spoľahlivo zistený skutočný stav veci a preto rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu bolo predčasné.

Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že mu zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva právo meniť mieru zodpovednosti poškodeného na vzniku pracovného úrazu stanovenú zamestnávateľom a že je viazaný jeho stanovením rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa, resp. ním stanovenou mierou zavinenia poškodeného na pracovnom úraze. V prípade, ak zamestnanec rozporuje svoju mieru zavinenia na úraze a tým i mieru zodpovednosti zamestnávateľa, jedná sa o predbežnú otázku, ktorú je potrebné pred vydaním samotného rozhodnutia vo veci samej vyriešiť, nemožno však bez ďalšieho dokazovania stotožniť sa s vyhlásením zamestnávateľa o miere zodpovednosti zamestnanca za vznik pracovného úrazu, ako tomu bolo v danom prípade. Zo správneho spisu totiž nevyplýva, že by po podaní odvolania, t.j. učinení spornosti tejto právnej otázky, druhostupňový správny orgán, resp. prvostupňový správny orgán pred doručením spisu odvolaciemu orgánu, vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie vo veci vyriešenia tejto predbežnej otázky alebo podal podnet poškodenému vo veci určenia rozsahu zodpovednosti zamestnanca alebo zamestnávateľa na pracovnom úraze, prípadne sám podal takúto žalobu na súd. Predvolanie právneho zástupcu žalobcu dňa 06.12.2010, kde bol oboznámený s prvostupňovým správnym spisom a bolo mu vysvetlené, že vzhľadom na to, že ide o pracovno-právny spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom, ktorý spadá do právomoci súdov je potrebné, aby on sám podal na súd žalobu na plnenie, nie je takýmto dokazovaním.

Súd má za to, že žalovaný si sám môže predbežne posúdiť túto otázku v zmysle § 198 ods. 1 z.č. 461/2003 Z.z.. V § 198 ods. 2 tohto zákona sú taxatívne uvedené prípady, kedy to nie je možné, avšak daný prípad predbežnej otázky pod tieto prípady nespadá. Uvedené nie je v rozpore s tým, že rozhodnúť spor o tejto otázke je skutočne právomocný len všeobecný súd. Posúdenie predbežnej otázky totiž nie je rozhodovaním vo veci samej. SP-ústredie môže tiež dať podnet na začatie takého konania na súde. V danom prípade bol žalobca vyzvaný SP, pobočka Banská Bystrica prostredníctvom jeho právneho zástupcu na podanie žaloby na plnenie podľa tretej časti O.s.p. na príslušný súd, čo danú situáciu o spornom určení miery zodpovednosti zamestnávateľa nerieši. Ďalšou možnosťou žalovaného v rámci naplnenia zásady riadneho zistenia skutkového stavu je podanie takejto žaloby na súd priamo žalovaným, čo z.č. 461/2003 Z.z. nevyklučuje. Pre súd je podľa § 250i ods. 1 O.s.p. rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. K tomuto dátumu nebol dostatočne zistený skutkový stav veci, keďže žalovaný dokazovaním spornosť rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa

za škodu spôsobenú žalobcovi pracovným úrazom vo vzťahu k predbežnej otázke neodstránil a iné procesné úkony neboli vykonané. Z týchto dôvodov bol ohľadne tejto otázky nedostatočne zistený skutkový stav veci a preto bolo napadnuté rozhodnutie potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. c) O. s. p.

Čo sa týka námietok žalovanej uvedených na pojednávaní pred krajským súdom, že žalovaný správny orgán je viazaný vyjadrením zamestnávateľa, pokiaľ ide o výšku miery zavinenia na vzniku pracovného úrazu, pričom poukázal na rozsudky NS SR sp. zn. 9Sžso 44/2011 a 9Sžso 14/2011 krajský súd uvádza, že závery súdu nie sú v rozpore s vyššie citovanými rozsudkami NS SR. Rozsudok NS SR sp. zn. 9Sžso 14/2011 uviedol, že vyhlásenie zamestnávateľa o vzniku pracovného úrazu je pre žalovanú (SP) pri posudzovaní nároku na dávku úrazového poistenia záväzná, pokiaľ neuplatní neplatnosť tohto právneho úkonu žalobou na súde. Uvedené nevyvracia právny názor, že pokiaľ neexistuje spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom ohľadne určenia, že úraz je pracovným úrazom, SP nemôže vstupovať do tohto právneho vzťahu medzi zamestnancom a zamestnávateľom a iným spôsobom ho vykladať. V prípade, ktorý prejednával krajský súd však nastal spor práve ohľadne určenia rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa za vznik škody v dôsledku pracovného úrazu a preto SP nemôže jednostranne vychádzať len z tvrdení jednej sporovej strany bez tohto, aby tento spor nebol predbežne posúdený pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, čo musí vyplývať z odôvodnenia rozhodnutia vo veci samej. Otázka viazanosti SP vyhlásením zamestnávateľa o rozsahu zodpovednosti zamestnanca, resp. zamestnávateľa za vznik škody potom, ako toto vyhlásenie bolo rozporované zo strany zamestnanca nemožno postaviť na úroveň takého vyhlásenia zamestnávateľa, s ktorým by súhlasil i zamestnanec. V tomto prípade by skutočne SP bola povinná z takéhoto vyhlásenia zamestnávateľa vychádzať.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 prvá veta O. s. p.. Žalobca bol v konaní úspešný a preto má právo na náhradu trov konania. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 prvá veta O. s. p.. Žalobca bol v konaní úspešný a preto má právo na náhradu trov konania. Žalobca si uplatnil trovy konaní vedených na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 20S/407/2011 a 20S/16/2011 v celkovej výške 200,18 Eur, ktoré špecifikoval v osobitnom podaní zo dňa 27. 01. 2012. Uplatnené trovy konania zahŕňali trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 25. 03. 2011 vo výške 76,- Eur + réžijný paušál 7,41 Eur a podanie žaloby zo dňa 25. 03. 2011 vo výške 76,- Eur + réžijný paušál 7,41 Eur. Právny zástupca uplatnil trovy právneho zastúpenia v súlade s § 11 ods. 4 druhá veta vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje 1/13 výpočtového základu v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Žalobca vyúčtoval celkovo trovy právneho zastúpenia vo výške 166,82 Eur, spolu s uplatnenou 20% DPH vo výške 200,18 Eur.

Nakoľko po podaní žaloby na súd došlo k vylúčeniu veci na samostatné konanie bez toho, aby právny zástupca žalobcu vykonal ďalšie úkony právnej pomoci, uplatnil v tomto konaní právny zástupca trovy konania v 1, t. j. v sume 100,09 Eur.

Súd preskúmal písomnú špecifikáciu uplatnených trov konania predloženú právnym zástupcom žalobcu a priznal náhradu trov konania tak, ako bola uplatnená a vyčíslená zo strany žalobcu. Žalobcovi vznikli trovy konania ako trovy právnej pomoci za 2 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 25. 03. 2011 a podanie žaloby zo dňa 25. 03. 2011, každý úkon vo výške 76,- Eur + réžijný paušál 7,41 Eur. Nakoľko právny zástupca žalobcu preukázal, že je registrovaný pre daň z pridanej hodnoty, súd priznal aj uplatnenú DPH. Rovnako súd zohľadnil aj odôvodnenie žalobcu pre priznanie len polovice vyúčtovaných trov konania s poukazom na vylúčenie veci na samostatné konania z podnetu súdu. Celkovo súd priznal v tomto konaní trovy konania vo výške 100,09 Eur v súlade s ust. § 11 ods. 4, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 100,09 Eur, na účet právneho zástupcu Lion Law Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Horná 32, 974 01 Banská Bystrica do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne dvojmo prostredníctvom Krajského súdu v Žiline na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.